

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Modrzyński
Protokolant:	st.sekr.sądowy Monika Falkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w W.

przeciwko A. P.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego A. P. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 173.671,02 zł (sto siedemdziesiąt trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt jeden złotych dwa grosze) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, ale nie wyższymi niż odsetki maksymalne od dnia 19 kwietnia 2017 roku naliczanymi od kwoty 167.192,13 zł (sto sześćdziesiąt siedem tysięcy sto dziewięćdziesiąt dwa złote trzynaście groszy) do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.913zł (jedenaście tysięcy dziewięćset trzynaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Wojciech Modrzyński

VI GC 177/17

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wpłynął pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...)S.A. przeciwko A. P. o zapłatę kwoty 173.671,02 zł wraz z odsetkami od dnia 18 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, iż zawarł z A. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę kredytową nr (...). Przedmiotowa umowa była objęta gwarancją (...). W związku z niewywiązywaniem się pozwanego z obowiązku spłaty kredytu powód wypowiedział umowę z okresem wypowiedzenia, które nastąpiło 18 czerwca 2016 roku. Powód skierował do pozwanego żądanie zapłaty kwoty 167.192,13 zł. Pozwany nie spłacił należności we wskazanym terminie. W tej sytuacji powód zwrócił się do (...) o wypłatę gwarancji. Tym samym (...) z chwilą zapłaty gwarancji stał się wierzycielem A. P.. W dniu 7 grudnia 2016 roku (...) dokonał przelewu wierzytelności przysługującej mu względem pozwanego z tytułu gwarancji wraz z należnościami ubocznymi na rzecz (...) S.A. Powód wezwał pozwanego do dobrowolnej spłaty całej należności. Termin do zapłaty

upłynął bezskutecznie. Należność dochodzona pozwem wynika z ksiąg rachunkowych banku i została potwierdzona stosownym wyciągiem na dzień 19 kwietnia 2017 roku.

Postanowieniem z dnia 17 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Toruniu z uwagi na jej gospodarczy charakter.

Pismem z dnia 25 sierpnia 2017 roku powód sprecyzował swoje stanowisko i wniósł zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 173.671,02 zł wraz z odsetkami umownymi od dnia wniesienia pozwu tj. 19 kwietnia 2017 r. do dnia zapłaty, naliczanymi od kwoty 167.192,13 zł wg stopy procentowej dla kredytów przeterminowanych wynoszącej czterokrotność oprocentowania kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego z uwzględnieniem ograniczenia wynikającego z przepisu art. 481§2 k.c. Pełnomocnik powoda wniósł także o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Toruniu w dniu 5 września 2017 roku zobowiązał A. P., aby zapłacił na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 173.671,02 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od dnia wniesienia pozwu tj. 19 kwietnia 2017 roku, naliczanymi od kwoty 167.192,13 zł oraz kosztami postępowania w wysokości 5788 zł.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożył pozwany domagając się oddalenia powództwa w całości i rozpoznania sprawy przez Sąd właściwy ze względu na miejsce zamieszkania pozwanego. W uzasadnieniu pozwu pozwany wskazał, iż powód nie podejmował żadnych prób ugodowego rozwiązania sporu, ograniczając się wyłącznie do wezwań o spłatę należności. Wszelkie telefoniczne rozmowy pozwanego z pracownikami banku kończyły się wyznaczeniem kolejnych terminów spłaty całego zadłużenia. Pozwani nie otrzymali także od powoda żadnej propozycji ugody na piśmie.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda pismem z dnia 2 października 2017 roku wskazała, iż bank wielokrotnie próbował nawiązać kontakt z pozwanym celem zawarcia ugody. Bank bezskutecznie próbował kontaktu telefonicznego z pozwanym, wysyłał wiadomości mailowe a także podejmował próby kontaktu tradycyjnego za pośrednictwem poczty. Bierna postawa pozwanego spowodowała, iż niemożliwym stało się ugodowe załatwienie sporu.

Sąd ustalił, co następuje:

A. P. zamieszkała w K. prowadziła działalność gospodarczą pod firmą (...). Pozwany w dniu 16 października 2014 roku zawarł z powodem (...) S.A. umowę kredytu „Kredyt Obrotowy - operacyjny ratalny”. Powyższej umowie nadano numer (...) Zgodnie z umową powód udzielał pozwanemu kredytu w wysokości 299.300,00 zł na okres 120 miesięcy z przeznaczeniem na cele operacyjne – bieżące finansowanie. Zgodnie z zawartą umową indeks bazowy Banku dla waluty 12M WIBOR z dnia sporządzenia Umowy Kredytu wynosił 2,75%. Wysokość raty kapitałowo-odsetkowej, przy założeniu uruchomienia całości Kredytu w dniu 14 października 2014 roku, miałyby wynosić 4261,84 zł.

Dowód: umowa kredytowa k – 28 i n.

Z chwilą zawarcia umowy kredytowej pozwany uiszczył prowizję w kwocie 897,90 zł związaną z udzieloną gwarancją spłaty kredytu w ramach portfelowej linii gwarancyjnej de minimis PLD udzielanej przez (...). Do umowy dołączono harmonogram spłat obejmujący 120 rat równych. W umowie nałożono na pozwanego obowiązek zapłaty raty kredytu do każdego 21 dnia miesiąca kalendarzowego. Zgodnie z zawartą umową (punkt VII ust. 2 Warunki po uruchomieniu kredytu) kwota gwarancji w pierwszym roku stanowi 60,00 % całkowitej kwoty kredytu i wynosi na dzień sporządzenia Umowy Kredytowej 179.580,00 zł. W kolejnych latach kwota gwarancji stanowi 60,00 % salda kredytu pozostającego do spłaty każdorazowo po upływie okresu rocznego -kwoty gwarancji.

Dowód: umowa kredytowa k- 28 i n.

umowa portfelowej linii gwarancyjnej de minimis nr (...) k – 47

harmonogram spłat k - 57

Udzielony kredyt był oprocentowany. Zgodnie z umową oprocentowanie kredytu w dniu jego udzielenia wynosiło 11,75 %. Dołączony do umowy kredytowej Regulamin kredytowania przewiduje, iż w przypadku niewywiązania się przez kredytobiorcę z obowiązku terminowego uiszczenia raty zgodnie z zawartą umową, niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym, którego kwota kapitału podlega oprocentowaniu według stopy procentowej wynoszącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego

Dowód: umowa kredytu k-28 i n.

W dniu 16 października 2014 roku A. P. złożył dyspozycję uruchomienia środków z kredytu, zaś Bank zrealizował przedmiotową dyspozycję i kredyt został wypłacony dłużnikowi w całości w dniu 17 października 2014 r.

Dowód: odpis dyspozycji uruchomienia środków do umowy k-55,

Zgodnie z zawartą umową (pkt VII ust. 14 – warunki po uruchomieniu/ zobowiązania Kredytobiorcy) kredytobiorca zobowiązał się do zapewnienia na rachunku bieżącym oraz rachunku kredytu comiesięcznych wpływów w wysokości 12.785,52 zł. Zobowiązanie to również spełnione będzie, jeśli średniomiesięczna wartość wpływów na rachunek bieżący oraz rachunek kredytu w ujęciu kwartalnym (tj. co każde 3 miesiące) wyniesie 38.356,56zł.

W przypadku, gdy w wyniku kwartalnej weryfikacji realizacji zobowiązań kredytobiorcy, Bank poweźmie informację, iż kredytobiorca nie zapewnił wymaganego obrotu na Rachunku, będzie uprawniony do podwyższenia obowiązującej w tym dniu marży kredytu o 2 punkty procentowe.

Dowód: umowa kredytu k-28 i n.

Pozwany nie wywiązywał się ze swoich zobowiązań wynikających z zawartej w dniu 14 października 2016 roku umowy kredytowej. Powód spłacał raty w niepełnej wysokości i z naruszeniem terminów ujętych w harmonogramie spłat. Ostatnich wpłaty pozwany dokonał w lutym 2017 roku. Powód wielokrotnie wzywał pozwanego do dobrowolnej spłaty zaległych należności wysyłając do niego wezwania do zapłaty. Wezwania pozostały bezskuteczne.

Dowód: - wydruk harmonogramów spłat 57 -73

A. P. zaprzestał spłaty kredytu i w związku z tym, (...) S.A. pismem z dnia 4 maja 2016 roku wypowiedział umowę kredytu bankowego, stosownie do postanowień art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawa bankowego i w związku z zapisami umowy kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

W dniu złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu kredytu zadłużenie pozwanego wynosiło 15.451,31 zł. Jednocześnie w oświadczeniu o wypowiedzeniu bank wskazywał, iż brak spłaty wskazanego zadłużenia spowoduje, iż po upływie 30-dniowego okresu wypowiedzenia cała należność kapitałowa w wysokości 278.653,55 zł stanie się natychmiast wymagalna wraz z należnymi odsetkami.

Dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytowej k 33

Jak wyżej wskazano udzielenie powyższego kredytu zabezpieczone było gwarancją udzieloną przez (...) ((...)) w umowie kredytowej zawarto udzielona gwarancją w ramach portfelowej linii gwarancyjnej de minimis. W dniu 28 listopada 2016 roku (...) wypłacił (...) S.A. kwotę gwarancji w wysokości 167.192,13 zł za zobowiązanie pozwanego wynikające z przedmiotowej umowy.

Dowód: - umowa gwarancyjna k – 47 i n.

Umową przelewu wierzytelności z dnia 28 listopada 2016 r., (...) przelał na rzecz (...) S.A. wierzytelność przysługującą mu wobec pozwanego o zwrot kwoty gwarancji wraz z należnościami ubocznymi, w tym roszczenie o zapłatę

odsetek naliczanych od dnia wypłaty kwoty z gwarancji w wysokości czterokrotności obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP oraz poniesionych przez (...) kosztów, a także przysługujące (...) zabezpieczenia wierzytelności.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności k – 35

Bank kierował do pozwanego propozycje zawarcia ugody. W dniu 27 stycznia 2017 roku skierował do pozwanego pismo zawierające propozycję ugody – restrukturyzacji kredytu. Zgodnie z przedstawioną propozycją pozwany powinien do 10 lutego 2017 roku dokonać wpłaty przynajmniej 1000 zł oraz skontaktować się z bankiem do tego dnia w drodze telefonicznej, mailowej lub osobiście w celu ustalenia warunków ugody. Pozwany nie wypełnił proponowanych warunków i do zawarcia porozumienia nie doszło.

Dowód: propozycja ugody k - 104

Pozwany A. P. nie spłacił swojego zadłużenia. W tej sytuacji w dniu 19 kwietnia 2017 roku wystawił wyciąg z ksiąg banku opiewający na kwotę 173.671,02 zł. Na powyższą kwotę składały się: niespłacony kapitał w wysokości 167.192,13 zł i odsetki naliczone do dnia 18 kwietnia 2017 roku w kwocie 6.478,89 zł.

Dowód: - wyciąg z ksiąg rachunkowych banku k – 45

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy. Sąd uznał powyższe dokumenty za w pełni wiarygodne. Dokumenty te, przede wszystkim dokumentacja bankowa, została sporządzona przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich służbowych obowiązków. Dokumenty te przedstawiały zawarcie umowy o kredyt obrotowy, potwierdzały późniejsze działania banku w celu nakłonienia pozwanego do spłaty zadłużenia. Żaden ze złożonych do akt sprawy dokumentów nie był kwestionowany przez strony i nie budził wątpliwości Sądu. W ocenie Sądu stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny między stronami.

Na wstępie wskazać należy, iż w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w Toruniu w dniu 5 września 2017 roku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zobowiązujący pozwanego do zapłaty na rzecz powoda wskazanej kwoty wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Pozwany A. P. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Zgodnie z art. 503§1 k.p.c. pismo zawierające sprzeciw wnosi się do sądu, który wydał nakaz zapłaty, a w przypadku nakazu wydanego przez referendarza sądowego - do sądu, przed którym wytoczono powództwo. W piśmie pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości, czy w części, przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

W omawianej sprawie pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy kredytu, nie negował, iż zaprzestał jego spłacania, nie kwestionował wysokości zadłużenia. Na rozprawie w dniu 23 października 2017 roku uzupełniając wyjaśnił, iż zaciągnął kredyt w związku z planowaną dużą inwestycją. Inwestycja ta jednak nie powiodła się. Pozwany wskazywał, iż planował czas trwania inwestycji na 3 miesiące. Inwestycja rozpoczęła się jednak z opóźnieniem i nie zakończyła się w planowanym terminie. Taki stan rzeczy skłonił pozwanego do zaciągnięcia kredytu w powodowym banku. Środki uzyskane z kredytu bankowego pozwany przeznaczył przede wszystkim na spłatę swoich kontrahentów, ZUS itp. Pozwany podkreślił, iż nie przeznaczył żadnej części kredytu na zaspokojenie swoich potrzeb. Pozwany wskazał, iż nie jest w stanie spłacać kredytu. W chwili obecnej jest rencistą. Po tzw. „ustawie dezubekizacyjnej” i po potrąceniu alimentów otrzymuje rentę w wysokości 565 zł. Dodatkowo pracuje jako ochroniarz ze stawką 10 zł/godzinę.

W złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany żądał oddalenia powództwa wskazując, iż bank nie złożył mu propozycji zawarcia ugody.

Zgodnie z art. 75c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku poz. 1876 ze zmianami) jeżeli kredytobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonego kredytu, bank wzywa go do dokonania spłaty, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni roboczych. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, bank informuje kredytobiorcę o możliwości złożenia, w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Bank powinien, na wniosek kredytobiorcy, umożliwić restrukturyzację zadłużenia poprzez zmianę określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu, jeżeli jest uzasadniona dokonana przez bank oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy.

Złożone do akt sprawy dokumenty wskazują, iż działania banku podjęte zostały zgodnie z prawym bankowym, a bank kierował do pozwanego propozycję zawarcia ugody (k -104). Bierna postawa pozwanego nie doprowadziła w efekcie do zawarcia jakiegokolwiek porozumienia w sprawie spłaty zadłużenia. Należy podkreślić, iż w świetle zawartej umowy zmiana sytuacji majątkowej kredytobiorcy w okresie kredytowania nie wpływa w żaden sposób na jego obowiązki związane ze spłatą kredytu, a wynikające z zawartej umowy. Zgodnie z art. 69 ust. 1 prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z art. 75 ust. 1 prawa bankowego w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu. W omawianej sprawie doszło do wypowiedzenia umowy kredytu. W tej sytuacji na pozwanym ciąży obecnie dwa obowiązki: zwrotu pozostałej kwoty kredytu oraz zwrotu odsetek.

W tej sytuacji zarzut pozwanego naruszenia prawa bankowego w zakresie nieprzeprowadzenia restrukturyzacji kredytu uznać należy za chybiony.

Należy podkreślić, iż pozwany w żaden sposób nie kwestionował wysokości roszczenia wskazanego w wyciągu z ksiąg rachunkowych banku z dnia 19 kwietnia 2017 roku.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sad zgodnie ze wskazanymi przepisami orzekł jak w sentencji wyroku. O kosztach orzeczono w myśl art. 98 k.p.c. Zgodnie z dyspozycją powyższego przepisu strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na powyższe koszty składała się opłata od pozwu i koszty wynagrodzenia pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o §2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804).

SSO Wojciech Modrzyński